KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,

sallittujen päästömääräyksiköiden siirtämisestä Suomen rekisterissä olevalle Kioton pöytäkirjan osapuolen päästöoikeustilille

(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 2475)

(2014/224/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti 25 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/358/EY ([1]) ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission päätöksessä 2006/944/EY ([2]) määritetään unionin ja sen jäsenvaltioiden päästötasot Kioton pöytäkirjan mukaiselle ensimmäiselle velvoitekaudelle.

(2) Komission päätöksellä 2010/778/EU ([3]) muutetaan päätöstä 2006/944/EY määrittämällä unionin ja kunkin jäsenvaltion lopulliset päästötasot ja säätämällä, että unioni myöntää sallittuina päästömääräyksiköinä unionin päästötason ja jäsenvaltioiden yhteenlaskettujen päästötasojen lopullisen aritmeettisen erotuksen eli 19 357 532 hiilidioksiditonniekvivalenttia. Lisäksi päätöksessä säädetään, että näistä sallituista päästömääräyksiköistä siirretään viisi miljoonaa yksikköä Tanskan rekisterissä olevalle Kioton pöytäkirjan osapuolen päästöoikeustilille.

(3) Päätöstä 2010/778/EU hyväksyttäessä tunnustettiin, että viiden miljoonan sallitun päästömääräyksikön siirtäminen Tanskalle ei rajoita jäljellä olevan unionin aritmeettisen ylijäämän omistusoikeutta.

(4) Joulukuussa 2011 Durbanissa kokoontunut Yhdistyneiden kansakuntien ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen, jäljempänä 'UNFCCC', osapuolten 17. konferenssi hyväksyi Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimineen osapuolten konferenssin päätöksen 2/CMP.7, jäljempänä 'Durbanin päätös'. Tässä päätöksessä vahvistetaan maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden alan, jäljempänä 'LULUCF', laskentasäännöt UNFCCC:n Kioton pöytäkirjan, jäljempänä 'Kioton pöytäkirja', toiselle velvoitekaudelle.

(5) Durbanin päätös poikkeaa merkittävästi aikaisemmista laskentasäännöistä, joista on sovittu Kioton pöytäkirjan puitteissa ensimmäiselle velvoitekaudelle. Montrealissa vuonna 2005 kokoontuneen UNFCCC:n osapuolten 11. konferenssin hyväksymän Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin päätöksen 16/CMP.1 liitteessä määrätään päästörajat osapuolten sitoumuksia varten Kioton pöytäkirjan ensimmäistä velvoitekautta varten. Lisäksi päätöksessä 16/CMP.1 määrätään, että osapuolet voivat ylittää nämä rajat korvaamalla nettopäästöillä, jäljempänä 'maksut', jotka on aikaansaatu Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 3 kappaleen nojalla metsittämiseen, uudelleenmetsittämiseen ja metsien hävittämiseen liittyvistä toimista, tai nettopoistoilla, jäljempänä 'hyvitykset', jotka on aikaansaatu Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 4 kappaleen mukaisilla metsänhoitotoimilla. Tätä laskentasääntöä kutsutaan yleisesti korvaussäännöksi. Durbanin päätökseen ei sisälly tällaista korvaussääntöä Kioton pöytäkirjan toiselle velvoitekaudelle.

([1]) EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1.
([2]) EUVL L 358, 16.12.2006, s. 87.
([3]) EUVL L 83, 16.12.2010, s. 41.

(6) Durbanin päätöksessä vahvistettavissa laskentasäännöissä asetetaan raja metsänhoitotoimista saatavien hyvitysten käytölle, jotta otettaisiin huomioon Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden sitoumus hillitä päästöjä. Tämän päätöksen mukaan osapuoli ei voi käyttää metsänhoitotoimista saatavia hyvityksiä enempää kuin määrän, joka vastaa 3,5 prosenttia sen päästöistä LULUCFia lukuun ottamatta, osapuolen perusvuonna tai ajanjaksona, jonka aikana se täyttää hillitsemissitoumuksensa.

(7) Durbanin päätöksellä LULUCF-laskentasääntöihin tehdyillä muutoksilla on merkittävä vaikutus siihen, miten osapuolet toimivat LULUCF-toimien kanssa toisella velvoitekaudella. Tätä asiaa koskevien maantieteellisten erojen ja kansallisten olosuhteiden suurten eroavaisuuksien vuoksi muutokset vaikuttavat jäsenvaltioihin hyvin eri tavoin. Korvaussäännön jättäminen pois Durbanin päätöksen laskentasäännöistä vaikuttaa osapuolten sitoumusten täyttämiseen Kioton pöytäkirjan toisella velvoitekaudella. Tämä koskee erityisesti runsasmetsäisiä maita, ottaen huomioon sen, että LULUCF-alan olosuhteet vaihtelevat maasta toiseen.

(8) Neuvosto tunnusti 9 päivänä maaliskuuta 2012 antamissaan päätelmissä Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden laskentasäännöissä korvausten osalta tehtyjen muutosten vaikutukset tunnustamalla ”runsasmetsäisten maiden erityispiirteet, etenkin mitä tulee rajoitettuihin mahdollisuuksiin ottaa huomioon metsittämisestä, uudelleen metsittämisestä ja metsän hävittämisestä aiheutuvia päästöjä metsänielujen kasvattamisen yhteydessä”. Samassa yhteydessä neuvosto pyysi komissiota ”tutkimaan vaihtoehtoja tyydyttävään ratkaisuun pääsemiseksi niin, ettei ympäristötavoitteista tingitä”.

(9) Neuvosto tunnusti runsasmetsäisten maiden erityistilanteen myös vuonna 2012 prosessissa, joka johti maankäyttöön, maankäytön muutokseen ja metsätalouteen liittyvistä toimista peräisin olevia kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevista tilinpitosäännöistä ja toimiin liittyviä toimenpiteitä koskevasta tiedosta 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 529/2013/EU ([1]) hyväksymiseen, kuten päätöksen johdanto-osaan liittyvästä viittauksesta runsasmetsäisten maiden ympäristöolosuhteisiin voidaan todeta.

(10) Suomi on toistuvasti tuonut esiin huolensa maksuista, joita sille aiheutuu LULUCF-alan metsänhävitystoimista Durbanin päätöksen korvaussäännön muutoksen myötä. Näyttää siltä, että Durbanin päätöksen soveltaminen vaikuttaa Suomeen erityisellä ja ainutlaatuisella tavalla. Tämänhetkiset arviot osoittavat, että Suomi on ainoa jäsenvaltio, jonka osalta vuotuinen raja-arvo 3,5 prosenttia tarkoittaisi sitä, että se ei voi kattaa metsitykseen, uudelleenmetsitykseen ja metsän hävittämiseen liittyvistä toimista aiheutuvia maksuja metsänhoitotoimista saatavilla hyvityksillä täyttäessään Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden mukaisia sitoumuksiaan.

(11) Suomen erityisen ja ainutlaatuisen tilanteen huomioon ottamiseksi unionin olisi siirrettävä Suomelle päätöksessä 2006/994/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2010/778/EU, säädetystä aritmeettisesta ylijäämästä kokonaismäärä, jonka ei pitäisi ylittää kymmentä miljoonaa sallittua päästömääräyksikköä. Tämän kokonaismäärän ainoana tarkoituksena on olla kertakorvaus Suomelle niistä vaikutuksista, joita sille aiheutuu korvaussäännön muuttamisesta, siinä määrin kuin se on tarpeen Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden sitoumusten täyttämisen mahdollistamiseksi.

(12) Siirto olisi tehtävä niin pian kuin mahdollista ja ennen Kioton pöytäkirjan ensimmäisen velvoitekauden oikaisukauden päättymistä sillä edellytyksellä, että unionin rekisterissä on saatavilla sallittuja päästömääräyksiköitä, ja jos on selvitetty tai ratkaistu Kroatiaa koskeva sitoumus, sellaisena kuin se on esitetty Kroatian liittymistä Euroopan unioniin koskevan sopimuksen pöytäkirjassa tietyistä järjestelyistä, jotka koskevat ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan nojalla liikkeelle laskettujen sallittujen päästömääräyksiköiden mahdollista kertaluonteista siirtämistä Kroatian tasavallalle sekä siihen liittyviä korvauksia ([2]).

(13) Suomi ei saa käyttää näitä sallittuja päästömääräyksiköitä enempää kuin se on saanut Suomessa toteutetuista metsänhoitotoimista sellaisia hyvityksiä, joiden käyttö ei ole sallittua Durbanin päätöksen liitteessä olevan 13 kappaleen mukaisesti. Komissio on ottanut asianmukaisesti huomioon Suomen sitoumuksen mitätöidä kaikki sellaiset sallitut päästömääräyksiköt, jotka tästä siirrosta jäävät jäljelle toisen velvoitekauden lopulla.

([1]) EUVL L 165, 18.6.2013, s. 80.
([2]) EUVL L 112, 24.4.2012, s. 92.

(14) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat ilmastonmuutoskomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Asetetaan saataville enintään kymmenen miljoonaa (10 000 000) päätöksen 2006/944/EY 2 artiklassa tarkoitettua sallittua päästömääräyksikköä sen mahdollistamiseksi, että Suomi voi täyttää sille Kioton pöytäkirjan toiseksi velvoitekaudeksi asetetut sitoumukset.

Unionin rekisterin keskusvalvojan on siirrettävä niin pian kuin mahdollista ja ennen Kioton pöytäkirjan ensimmäisen velvoitekauden oikaisukauden päättymistä kokonaismäärä, joka ei saa ylittää kymmentä miljoonaa (10 000 000), näistä sallituista päästömääräyksiköistä Suomen rekisterissä olevalle Kioton pöytäkirjan osapuolen päästöoikeustilille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun siirron edellytyksenä on, että unionin rekisterissä on saatavilla sallittuja päästömääräyksiköitä ja että on selvitetty tai ratkaistu Kroatiaa koskeva sitoumus, sellaisena kuin se on esitetty Kroatian liittymistä Euroopan unioniin koskevan sopimuksen pöytäkirjassa tietyistä järjestelyistä, jotka koskevat ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan nojalla liikkeelle laskettujen sallittujen päästömääräyksiköiden mahdollista kertaluonteista siirtämistä Kroatian tasavallalle sekä siihen liittyviä korvauksia.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Komission puolesta
Connie HEDEGAARD
Komission jäsen